

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: هلموت کپفن برگر *

برگردان از: جاوید

۱۶ جون ۲۰۱۵

اعتقاد تزلزل ناپذیر

به افتخار یادبود رهبر انقلاب جمهوری سوسیالیستی ویتنام تجلیل از ۱۲۵ مین سالگرد تولد هوشی مین جوان ۲۱ ساله ،
تشنه دانش وبا تربیت وطن پرستی به عنوان خدمه کشتی به مسافرت پرداخت چنانچه خود بعد ها گفت رسیدن به کشور
های غربی و دیدن آن جا که چطور کشور های قوی و مستقل توسعه و تکامل یافته اند، هدفش بود.
برگشت به وطن به هدف کمک به هموطنان خود که استعمارگران فرانسوی را از سرزمین خود اخراج کند . ۳۵ سال
بعد تر مسئولیت خطیر درکشورش یعنی بالاترین مأموریت دولت برایش سپرده شد
هوچی مین همیشه به تمام اصول زندگی خود صادق و وفا دار باقی ماند . و مطابق این اصول زندگی خودش مهم نبود
وعادت به تجمل ، امتیاز گیری ، تقدیر شدن در تمام مراحل زندگی اش دیده نشد.
وی شبیه هیچ یک از بزرگان زمانش نبود او مردی بود که خود را فقط در میان مردمش خوشبخت احساس می کرد این
را گزارش شاهدان عینی و بسیاری از اسناد تصویری ثابت می سازد . او کسی بود که حتی وقایع نگاران مغرض هم
آن را تأیید می کنند که نه فقط با مردم و برای مردم زندگی می کرد بلکه در رنج مردم شریک بود .

هوچی مین به شهرت ملی و بین المللی بدون آن که اثر برجسته تئوریک از وی منتشر شده باشد، دست یافت شرایط بی سابقه برای آزادی و جنگ رهائی بخش ویتنام و موجودیت و حفظ خودش چه در تبعید و یا در داخل کشور برایش چنین امکان مساعد نشد تا در زمینه تئوری اثری را تدوین کند .

با تجارب عملی و دانش های زیر بنایی در باره سرمایه داری و استعمار و با ذهن قوی و تحلیلی که در طول چند دهه تکامل یافته است و هم چنان بر اعتقاد تزلزل ناپذیرش دقیقاً تکیه می کرد.

اگر چه وی مبارز پر شور علیه بی عدالتی استعماری و امپریالیستی بود - بعداً هم هوچی مین چنین باقی ماند این را صدای برجستگان طرف مقابل هم تأیید می کند - در دوران پیری خلاف اوان جوانی نفرت برایش چیزی بیگانه بود . نه خودش نفرت داشت و نه به کسی دیگر آن را موعظه کرد . نفرت نداشتنش برای فرانسه و مردم فرانسه با وجود همه جنایات فرانسه و همچنین بعداً برای ایالات متحده آمریکا و مردم آمریکا قابل اعتبار بود . آزادی برابری و برادری برایش صرفاً یک شعار نبود و در مورد دشمنانش هم آن را به کار می بست .

با الهام از ایده همزیستی مسالمت آمیز مردم و زندگی مردم کشورش در صلح و شادی و همانطور بهترین آرزو به طور کلی برای همه مردم جهان ، در این زمینه تا پایان عمرش وفا دار باقی ماند .

از دهه ها بدینسو زندگینامه نویسان مؤرخان و کارشناسان بورژوازی و دیگران در این باره پیشگوئی می کنند و به آن اصرار می ورزند ، هوچی مین چه نوع انسانی بود .

مؤرخ اتریشی پروفیسور **رولف اشتین اینگر** در باره هوچی مین می نویسد . یک ملیگرا و کمونیست ویتنامی . **هانس یورگ کالر** نویسنده آلمانی می پرسد که هوچی مین بیشتر وطنپرست بود یا کمونیست و خودش فوراً جواب قابل قبول می دهد که این یک مسأله و سؤالی ست که تنها در غرب پرسیده می شود و می نویسد.

هو یک عملگرا بود که برای آزادی مردم خود رسیدگی می کرد و در عین زمان به همبستگی جهانی مردم تحت ستم و یک جامعه بی طبقه در آینده باور داشت . وی در زمان های حساس نیاز های تک تک افراد را درک می کرد .

در سنت آئین کنفوسیوس او خود را همزمان در نقش الگو و معلم توده ها می دید و با فضائل چون فروتنی، تواضع، صرفه جوئی و انضباط زندگی می کرد

با وجود ماهیت مشکوک برخی نویسندگان در ارزیابی شخصیت هوچی مین نمی توان انکار کرد که وی یک کمونیست با اعتقاد راسخ و وطنپرست در بهترین صورت آن بوده است

* **هلموت کپفن** برگر به عنوان خبرنگار آلمان شرق و روزنامه آلمان جدید به مدت ده سال در ویتنام به سر برد اخیراً در مورد پیروزی ارتش آزادیبخش ویتنام در برابر آمریکا در ۴۰ سال قبل از امروز در صفحه موضوعات مطالب ذیل را نوشت .